

Slussenin sarjakuvasissit

Valokuvat: Tuukka Teponoja

Serieslussenin interiööriä.

Ville Hänninen
Tukholma

Tukholma ei ole Pariisin veroinen sarjakuvakaupunki, mutta se tarjoaa sentään jokusen yllätyksen.

Tukholma on sarjakuvaihmiselle helppo kaupunki. Pakollisia kohteita ei ole juuri lainkaan ja ne muutamat melko mielenkiintoisetkin sijaitsevat lyhyen etäisyyden päässä toisistaan.

Tukholman sarjakuvakaupat sijaitsevat vanhassa kaupungissa, Slussenilla ja Södermalmilla.

Seriegalleriet (St. Paulsgatan 14) myy lähinnä sarjakuva- ja kansioriginaaleja mutta myös jonkin verran luonnoksia sekä animaatiopiirroksia ja maalauksia. Kun kävin galleriassa elokuun alussa, siellä oli Ulf Lundqvistin originaalinäyttely. Ehkä seitsemän aiemman vierailun perusteella voin sanoa, että poikkeuksellisen linjakas valinta. Ruotsalaiset sarjakuvakeräilijät ovat samanlaisia kuin suomalaisetkin eli kiinnostuneita vanhasta, nostalgisesta

Seriegallerietista löytää monenmoisia originaaleja, kuten animaatiopiirroksia.

viihdesarjakuvasta. Assarin piirtäjä Lundqvist on jotain ihan muuta.

Ruotsin markkinoiden koosta kertoo hintataso. Ikkunan akryylimaalauksesta saisi pulittaa 10 000 kruunua (12.8. kursilla 996 euroa) ja viereisestä öljymaalauksesta 30 000 kruunua (2 988 euroa) – ja kyse on Lundqvistista! Herregud.

Itse Lundqvistin sarjakuvaoriginaali heruu sentään 1500–3000 kruunulla. Sen sijaan Maailman vahvin nalle – eli Bamse-

piirrokset ovat hinnoissaan. Lompakko laihtuisi tuiki tavanomaisesta Bamsekannesta 18 000 kruunulla eli melkein 1 800 eurolla.

Rune Andréassonin perikunnan kannalta on eri harmillista, ettei Bamsepiirtäjä sutannut myös muutamaa taulua perheen kahvirahastoa kartuttamaan. (Mikäli maalasi, pyydän, ettette lähetä asiasta palautetta ettekä varsinkaan kuvia tauluista.)

Seriegallerietissa oli esillä Ulf Lundqvistin näyttely (ylh.). Serieteket (oik.) on hyvin varustettu sarjakuvakirjasto.

St. Paulsgatanin vieressä on varmaan-kin kaupungin persoonallisin divari. Serieslussenin (Bellmangatan 26) pitäjä on ruotsinsuomalainen herrasmies, jonka muistan eräänkin kerran ivanneen asiakkaitaan suomeksi. Sekä uutta että vanhaa myyvistä putiikeista voi löytyä periaatteessa mitä vain, ”ruotsalaisen vapautuneista” 1960-luvun pehmoseksivideoista monenmoisiin 1980–2000-luvun taidesarjakuvalehtiin ja -albumeihin. Itse löysin ruotsalaisia 1920-luvun pilalehtiä, halvalla.

Pilalehtien ja kuvitustaiteen historiasta kiinnostuneelle suosittelem Slussenin kirkon jälkeen sillan ylittämistä ja matkaa vanhaan kaupunkiin. Kolingen-yökerho (Kornhamnstorg 59 B) on saanut nimensä kansanmiesten piirtäjänä kunnostautuneen Albert Engströmin (1869–1940) renttupiirrosten mukaan. Olen käynyt paikassa kerran ja vaikka seinät olivat väärällä upeita piirroksia, ihmiset tuntuivat vääriltä. Sanotaanko vaikka niin, että minun Engström-juottolassani virtaisi viina eikä mellanöl.

Päivisin Kolingenin yhteydessä on ruotsalaisella mittapuulla siedettävä Pub Engelen, jonka ruokalista on tehty Engströmin toimittaman Strix-pilalehden taiton ja kuvituksen hengessä. Tyylikäs ratkaisu. Harmi, että meikäläinen Rymy-Eetu tukeutuu suomalaisten perinteiden sijaan Saksa-fetisismiin. Traditioita ei voi synnyttää: ne syntyvät, jos ovat syntyäkseen.

Muista myös:

Serieteket (Sergelin torin kupeessa) on jotain ainutlaatuisia: erinomaisesti varusteltu sarjakuvakirjasto. Valitettavasti Serieteket ei ole enää omissa tiloissaan, vaan se on tupattu keskelle Kulturhusetin muita kirjastotiloja. SPX-festivaali ja eri sarjakuvanäyttelyt jatkuvat kuitenkin entiseen malliin.

Muita sarjakuvaputiikkeja:

Staffars serier (Bellmangatan 26 tämäkin) on tyypillinen amerikkalaista ja ruotsalaista uutta sarjakuvaa myyvä liike, mutta hyvin varusteltu.

Alvglans (Södermalmilla, Folkungagatan 84) on sekä sarjakuva- ja popkulttuurikamaa myyvä kauppa että eri sortin viihdesarjakuvaan (mm. Modesty Blaise) erikoistunut kustantamo. Kauppa täytti juuri 25 ja kustantamo 30 vuotta.

Serieboden (vanhassa kaupungissa, Västerlånggatan 26–28) onkin sitten lehtifriikkien paikka. Ruotsissa julkaistiin varsinkin 1970–80-luvulla aivan tolkuttomasti sarjakuvalehtiä, ja kukapa ei ilahtuisi nähdessään ruotsalaista Teräsnyrkkiä, 1960-luvun urheilusarjakuvalehtiä tai absurdin hintaisia Mustanaamioita.

Comics Heaven (Stora nygatan 23) tarjoaa uutta amerikkalaista ja vanhaa ruotsalaista, mutta vailla Serieslussenin särmää tai Staffars serierin jyvät akanoista erottelevaa ammattitaitoa.